

Aktuelt

INVENTERING AF GÆS I DANMARK 1980/81 – ET RESUMÉ

RAPPORT NR. 2 FRA DANSK ORNITHOLOGISK FORENING'S GÅSEGRUPPE

Indledning

Siden oktober 1980 har gåsegruppen foretaget registreringer af gæs i Danmark i samarbejde med Vildtbiologisk Station, Kalø, Zoologisk Museum i København og Miljøministeriets Fredningsstyrelse. Undersøgelsen, der er planlagt til at foregå i en tre-års periode og hvoraf 1980/81 var den første sæson, har til formål at gøre status over de danske gåserastepladser og antallet af gæs.

Følgende oversigt præsenterer i korthed totaltal opnået ved midt-månedlige tællinger i perioden oktober 1980 til juni 1981 og viser gæssenes fordeling i samme periode. En mere udførlig præsentation af arbejdet er givet i gåsegruppens årsrapport (Madsen, J.

og Lund, T. 1981: Årsrapport fra Gåsegruppen 1981. Dansk Ornithologisk Forening (dupl. rapport)), hvor der også er redegjort for gruppens øvrige aktiviteter.

Materiale og metoder

Undersøgelsen er baseret på landtællinger der foretages på samtlige lokaliteter midt-månedligt, og ervedover tællinger så ofte som muligt. Fig. 1 viser de faste tællelokaliteters geografiske placering.

Ved hver tælling noteres biotopstypen, gæssene befinder sig på, og flokkenes placering indtegnes på et detaljeret kort. For Knortegæssenes vedkommende giver landtællingerne en mangelfuld dækning, og tællingerne er suppleret med flytællinger foretaget af Vildtbiologisk Station. Optællingen af Grågæs er begrænset til større raste- og ynglepladser p.g.a. artens vide udbredelse (kriteriet for at medtage en lokalitet er, at der på mindst ét tidspunkt af sæsonen kan træffes mere end 50 gæs).

Knortegæs *Branta bernicla* på Poldene i Nymindestrømmen.

Foto: Erik Thomsen.

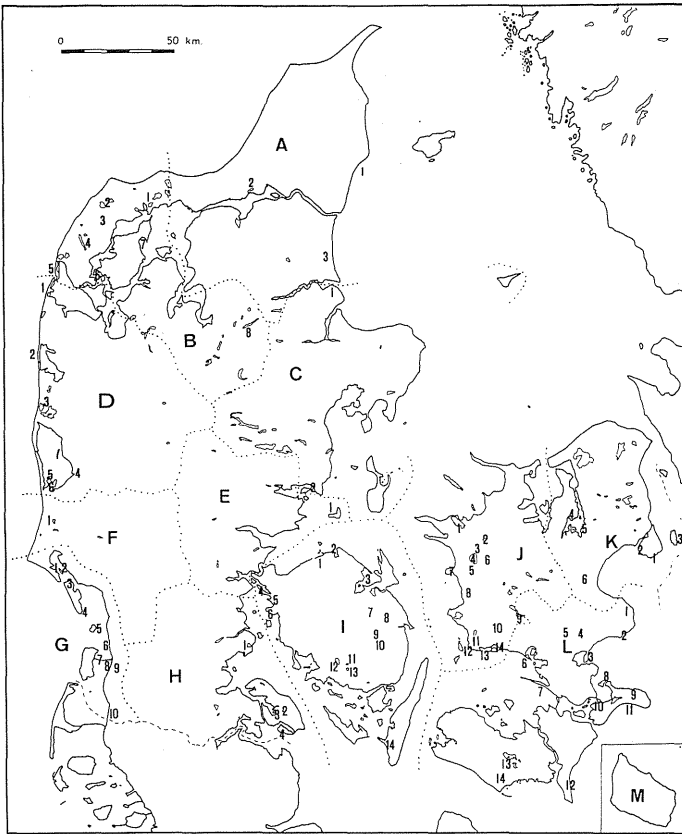

Fig. 1. Tællelokaliteter pr. 1. oktober 1981. Inddelinger følger amtsgrænser, bortset fra Vadehavet, som er slået sammen til ét distrikt.
Count sites pr. 1 October 1981. The division into districts follow the counties, except from the Waddensea which is a separate district.

Resultater

Fordelingen af gæs i landet (Fig. 2) er udtrykt i gåsedage tilbragt på lokaliteterne i løbet af sæsonen. Gåsedagene beregnes som det gennemsnitlige antal gæs mellem to tællinger multipliceret med tidsintervallet (f.eks.: er der ved en månedlig tælling set 200 gæs og ved den efterfølgende månedlige tælling 400, er der tilbragt $300 \times 30 = 9000$ gåsedage). Materialet på Knortegæssene er endnu for spinkelt til denne bearbejdning, og fordelingen af de to racer er vist ved maksimumtal. Gåsedage giver afhængig af tidsintervallet, et mere eller mindre groft mål for gæssenes udnyttelse af et område. Dette udtryk må anses for at være bedre end maksimumtal i denne forbindelse, idet maksimumtal kun giver et mål for, hvormange gæs en given lokalitet huser på ét tidspunkt af sæsonen.

Tabel 1 giver et resumé af de midt-månedlige tællinger. Den varierende dækning af lokaliteterne skyldes dels projektets start, dels at der i sommermånederne kun tælles på Grågås-lokaliteter. Antallet af Knortegæs er vurderet på baggrund af land- og flytællinger (som ikke altid lå samtidigt), men flytællingernes resultater er kun medtaget, hvis tællingen lå rimeligt tæt på midtmåned.

Korte kommentarer til Figur 2 og Tabel 1:

SÆDGÅS *Anser fabalis*: forekomsterne er geografisk og tidsmæssigt adskilte: okt./nov. og mar./apr. forekomsterne er hovedsageligt fra den nordlige del af Jylland, mens dec./jan./feb. forekomsterne hovedsageligt stammer fra øerne (kuldetrukne fra Sverige).

KORTNÆBBET GÅS *Anser brachyrhynchus*: hele Svalbard-bestanden samles på rasteplasserne langs den jyske vestkyst i okt. og apr./maj. Mildt vejr gav stor forekomst i Vadehavsområdet i februar. Den 20. apr. taltes 26875 gæs, hvilket er maksimum for sæsonen.

BLISGÅS *Anser albifrons*: de eneste regelmæssige rasteplasser for arten i landet findes på Nord- og Vestfyn.

DVÆRGGÅS *Anser erythropus*: tre observationer er godkendt af Sjældenhedsudvalget, deraf to på tælledagene.

GRÅGÅS *Anser anser*: p.g.a. tællingernes start i okt., hvor de fleste Grågæs har forladt landet giver Fig. 2 kun en del af fordelingsmønstret. De to lokaliteter med den højeste gåseduynyttelse er fældepladserne i Vejlerne og Saltbækvig (max. hhv. 1211 og 2500). Forårstællingerne er vanskeliggjort af artens

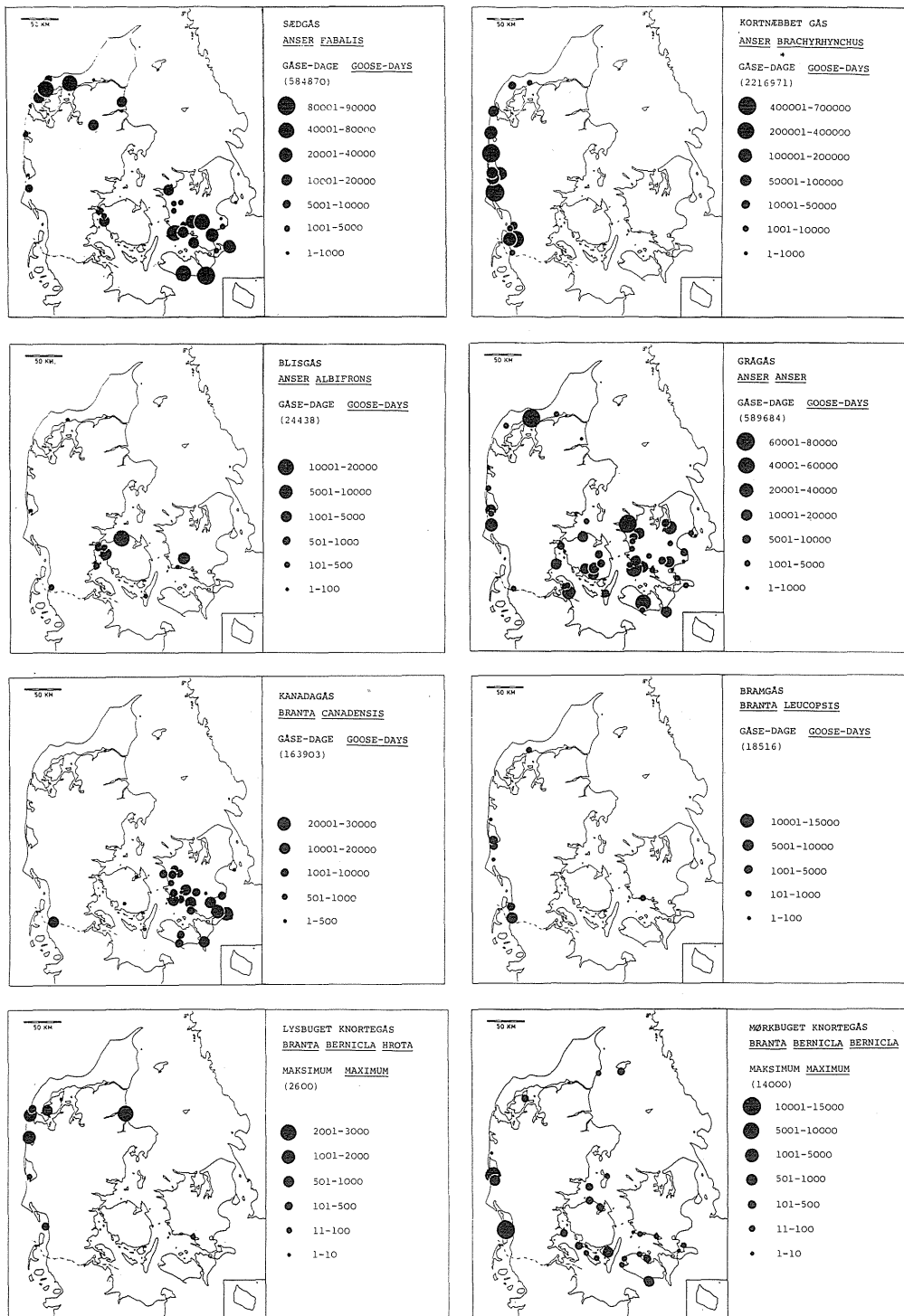

Fig. 2. Fordelingen af gæs på landets tællelokaliteter fra oktober 1980 til juni 1981. Tal i parentes angiver summen af gåsedage for hele landet (for Knortegæssene maksimum-tallet for sæsonen).
The distribution of geese on the count sites from October 1980 to June 1981. Numbers in brackets give the sum of goosedays for the entire country (for Brents the maximum number of the season is given).

Tabel 1. Midt-månedlige totaler for 1980/81.
Mid-monthly totals 1980/81.

Måned Month	Okt.	Nov.	Dec.	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	Maj	Jun.
Tælledato Count date	11-12	15-16	13-14	17-18	14-15	14-15	11-12	16-17	13-14
Antal lokaliteter Number of sites	55	58	60	65	66	68	64	52	39
Sædgås									
<i>Anser fabalis</i>	1078	1403	3254	6209	4202	1747	401	0	1
Kortnæbbet Gås									
<i>Anser brachyrhynchus</i>	17625	2602	344	224	12131	12929	19339	1552	0
Blisgås									
<i>Anser albifrons</i>	49	9	95	270	157	231	2	1	1
Dværgegås									
<i>Anser erythropus</i>	0	0	0	0	1	0	0	1	0
Grågås									
<i>Anser anser</i>	7713	353	6	32	280	2285	2037	4916	3323
Snegås									
<i>Anser caerulescens</i>	3	0	0	4	0	1	1	1	0
Kanadagås									
<i>Branta canadensis</i>	1	3	1259	1391	1654	587	16	0	3
Bramgås									
<i>Branta leucopsis</i>	44	5	2	1	129	464	595	16	1
Mørkbuget Knortegås									
<i>Branta bernicla bernicla</i>	11046	5600	990	1200	493	1105	9302	8512	4
Lysbuget Knortegås									
<i>Branta bernicla hrota</i>	0	851	2107	731	1400	1283	2550	1904	0

skjulte levevis på ynglepladserne, og tallene er langt fra repræsentative for landets bestand.

SNEGÅS *Anser caerulescens*: enkeltindivider er set i flokke af andre gæs.

KANADAGÅS *Branta canadensis*: arten har en syd-østdansk vinterudbredelse, der i store træk følger fordelingen af Sædgæs øst for Storebælt (ligeledes kuldetrukne).

BRAMGÅS *Branta leucopsis*: eneste regelmæssige rasteplasser er to langs den jyske vestkyst samt Saltholm (som endnu ikke er inkluderet i tællingerne!).

LYSBUGET KNORTEGÅS *Branta bernicla hrota*: racens vigtigste rasteplasser er Mariager Fjord og Nissum Fjord (er dog nok overset i Vadehavet). Ved flyttælling d. 3. maj talte Mette Fog 2600, som er maksimum for sæsonen.

MØRKBUGET KNORTEGÅS *Branta bernicla bernicla*: fordelingsmønstret er hovedsageligt baseret på flyttællingsresultater, hvor tallene fra Vadehavet er givet under ét (her ses på mange lokaliteter op til 5000 gæs).

En varm tak rettes til tællerne for deres beredvilighed i den første sæson.

Summary: Census of geese in Denmark 1980/81

Since October 1980 the Goose Study Group of the Danish Ornithological Society has undertaken national goose counts in cooperation with the Game Biology Station, the Zoological Museum of Copenhagen and the National Agency for Protection of Nature, Monuments and Sites. The counts are based on mid-monthly ground counts supplied by incidental counts and aerial counts. The aim of the study, which is planned to run over a three-year period, is to provide a status of the Danish goose haunts and their stinging goose populations. This report gives a summary of the counts from the first season (October 1980 to June 1981). In Table 1 the mid-monthly totals are given and the distribution of the geese is shown in Figure 2, where the usage is expressed in goose-days (except from Brent's where the material does not allow these calculations). A full account of the work of the Goose Study Group is given in an annual report (Madsen, J. og Lund, T. 1981: Årsrapport fra Gåsegruppen 1981. Dansk Ornithologisk Forening (dupl. rapport).

Jesper Madsen og Thorkild Lund
Adresse:
Gåsegruppen, c/o Jesper Madsen,
Skovvangsvej 212, 4. tv., 8200 Århus N

Grågæs *Anser anser*, Brændegårdsøen.

Foto: Erik Thomsen.

FUGLEOBSERVATIONER PÅ DET NATURVIDENSKABELIGE RESERVAT TIPPERNE 1981

Tipperhalvøen i den sydlige del af Ringkøbing Fjord er med sine ca. 1700 ha fugtig eng et af de største områder vi har tilbage af denne landskabstype. Halvøen består dels af de privatejede og fredede Værnenge mod syd samt af det ca. 500 ha store statsejede naturvidenskabelige reservat Tipperne mod nord.

De vidtstrakte og relativt uforstyrrede enge og omliggende fladvandsområder udgør en attraktiv biotop for mange fugle. I træktiden raster i tusindvis af ande-, vade- og mågefugle på Tipperne, og om foråret er engene en af vore vigtigste ynglepladser for strandengens fugle. Fra den feltbiologiske station på Tipperne, som drives af fredningsstyrelsen under Miljøministeriet, er der siden reservatets oprettelse i 1928 blevet foretaget undersøgelser af floraens og faunaens udvikling på Tipperne. Specielt fuglefaunaen har været genstand for en række undersøgelser. Siden 1972 har stationen været bemandet året rundt med to personer, hvis arbejdsopgave bl.a. har bestået i en daglig optælling og kortlægning af fuglene på reservatet. Siden 1972, hvor også et omfattende vegetationsplejeprojekt påbegyndtes, har en særlig interesse knyttet sig til de ændringer i fuglebestanden, som direkte må antages at være et resultat af dette

projekt. Formålet med og effekten af plejeprojektet har, kort fortalt, været en ændring af vegetationsdækket fra højt voksende græsser, med Kogleaks og Tagrør som dominerende arter til en kortgræsset engflade. Ekstensiv græsning og høslet var og er midlet til at opnå dette mål.

Følgende personer har i år været fast knyttet til stationen: Nis Rattenborg og Jens F. Andersen som observatører, samt Chr. Ebbe Mortensen som observatør og ynglefugleoptæller. Nedenstående gennemgang giver nogle af resultaterne fra årets observationsarbejde.

Ynglefugle 1981

Nedenstående skema viser ynglebestanden for nogle vigtige arter. Ved at sammenligne med yngletallene for 1972, hvor plejeprojektet startede, er det muligt at få en fornemmelse af projektets effekt. Selvfølgelig spiller der andre faktorer ind i sådanne bestandsændringer, men f.eks. kan den markante fremgang for de fleste vadefuglearter givetvis tilskrives effekten af plejeprojektet, idet fremgangen ikke kan relateres til en tilsvarende fremgang i resten af landet, tværtimod kan der konstateres en tilbagegang for de fleste arter (se bl.a. Mogens Hansens artikler i DOF's tidsskrift »Fugle«).

Ynglefugle på Tipperne.

Art	1972	1981
Knopsvane	–	20
Gravand	3-6	3-6
Gråand	15-20	25-40
Krikand	4-7	2-4
Atlingand	15-20	4
Knarand	0	2
Spidsand	3-5	30-35
Skeand	10-17	12-17
Toppet Skallesluger	8-10	1-2
Strandskade	4	13-14
Vibe	65	123-126
Dobbelt Bekkasin	20-25	16-18
Stor Kobbersneppe	28-41	94-101
Rødben	30-35	107-119
Alm. Ryle	7	22
Brushøne	57	118-124
Klyde	5	471-475
Hættemåge	0	1100
Fjordterne	0	10
Havterne	1	95-100

Klyde *Resurvirostra avosetta*, Tipperne.

Foto: Chr. Ebbe Mortensen.

Tipperhuset.

Foto: Erik Thomsen.

For andefuglene, som generelt er vanskelige at optælle, er der kun sket relativt små ændringer i bestandene. For Knopsvanens vedkommende må man dog medtage den væsentlige kendsgerning, at der i 1978 ynglede 105 par på reservatet, således at man må konstatere en betydelig tilbagegang i de seneste år. Det er næppe plejeprojektets virkning, der er årsag til nedgangen, men derimod det forhold, at bundvegetationen i fjorden er forsvundet. Knopsvanens tilbagegang har kunnet spores overalt i fjorden, på Klægbanken (et reservat beliggende i den nordlige del af Ringkøbing Fjord) er knopsvanebestanden på få år gået ned fra over 500 par til under 100. Knopsvanerne er i en meget dårlig kondition, og i de seneste vintre er der fundet mange døde svaner på reservatet.

Som et led i plejeprojektet blev der i november 1980 gravet en kanal tværs gennem en tidligere anlagt dæmning. Herved fik et stort engområde i reservatets nordøstlige hjørne atter karakter af en ø, hvilket tiltrækker mange strandengsfugle, da øer er relativt sikre mod ræve, rotter og andre prædatorer. Området havde i år den tætteste ynglebestand af ænder og vadefugle samlet. Bl.a. ynglede på denne ø ca. halvdelen af reservatets klydebestand.

Hættemågernes fremgang er særlig interessant. Frem til 1980 har der kun enkelte år ynglet et par. I 1980 ynglede der 95 par, og i år steg bestanden eksplosivt til 1100 par. Man må håbe, at etableringen er af mere permanent karakter, bl.a. fordi Hættemå-

gens tilstedeværelse har en positiv indflydelse på yngleforekomsten af andre arter. Arter som Gråand, Spidsand, Rødben, Klyde, Hav- og Fjordterne yngler ofte i direkte tilknytning til Hættemågekolonierne.

Foruden de i skemaet nævnte ynglefugle, kan det nævnes at småfugle som Sanglærke, Engpiber, Gul Vipstjert, Siv-/Rørsanger og Rørspurv yngler alm. på reservatet, samt at hele Tipperhalvøen antageligt husede 5 par Rørhøge i år.

Rastende fugle 1981

Blandt de mange rastende fugle i træktiden er det især efterårets store andefuglekonzentrationer, der tiltrækker sig opmærksomheden. Tusindvis af ænder opholder sig på de fladvandede grunde omkring reservatet. Flere arter finder indenfor reservatet den nødvendige fred til bl.a. at gennemføre fældningen, og de planteædende arter kunne indtil for få år tilbage også finde rigelig føde i fjordens bundvegetation. Denne er som nævnt forsvundet, årsagen kender man ikke, men fuglene er nu tvunget til at foretage fourageringstræk til andre områder. Optællinger flere gange i løbet af dagen og direkte iagttagelser af dette træk viser, at det er temmelig omfattende flytninger, der finder sted. At fuglene kommer tilbage for at raste indenfor reservatet og ikke blot forbliver på de steder hvor føden findes, fortæller noget om nødvendigheden af, at der findes områder, hvor fuglene kan finde fred.

Det er ikke muligt i denne korte gennemgang at give en detaljeret redegørelse for trækfuglenes forekomst på reservatet. Enkelte eksempler er derfor trukket frem til belysning af reservatets betydning som rastelokalitet og af den virkning, vegetationens forsvinden har haft.

Samlet har der i efteråret rastet ca. 52.000 andefugle på reservatet. Pibeand er med 21.000 talrigeste enkeltart. For de fleste andearter er der tale om en nedgang i forhold til tidligere år, undtaget er Krikanen, som med 17.500 fugle ligger 7-10.000 over tidligere års forekomst. Så sent som 1979 fouragerede op til 550 Pibesvaner og 2000 Knopsvaner i fladvandet ud for reservatet. De tilsvarende tal for 1981 er 20-30 og 200. En anden art, som også er gået markant tilbage, er Blishønen. Oktober 1979 fouragerede knap 9000 fugle på reservatet, i år er der set 5 fugle.

Vadefuglene når op på et antal af ca. 20.000 i år, heraf er Alm. Ryle talrigeste enkeltart. Efteråret viser to toppe for denne art. En for gamle fugle i slutningen af juli på 2500, og en for ungfugle i slutningen af september på 10.300 fugle. Dobbelt Bekkasin syns i fremgang på reservatet. Efterårets max. tal på ca. 1000 er næsten en fordobling af de seneste års forekomster. Også Klyden med 2250 fugle ligger noget højere end tidligere. Selv om fuglene optræder mest talrigt om efteråret, er der dog nogle arter vi ser flest af om foråret, f.eks. sås i maj op til 2600 Små Kobbersnepper. Af mere specielle forekomster kan nævnes: 5-6 Rovterner i juni-juli og i samme periode 42 Dværghmåger. I vintermånederne ses ofte Fjeldvåge, Blå Kærhøg og Mosehornugle over engene, og i januar og februar kunne en Vandrefalk og en Havørn ses tilfældigt af og til.

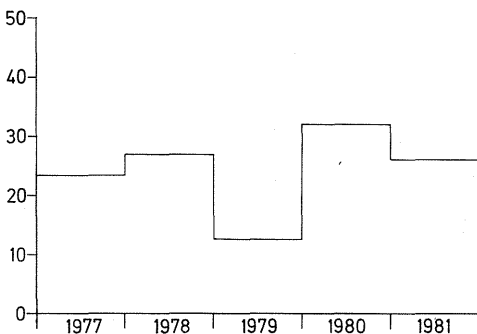
Chr. Ebbe Mortensen
Nylandsvej 111
2000 Kbh. F.

FREDNINGSSTYRELSENS FELTSTATION CHRISTIANSØ 1981

Fredningsstyrelsens Feltstation har i 1981 for 6. år i træk været bemandet i forårssæsonen 25. marts til 20. juni, og for 5. år i efterårssæsonen 1. august til 6. november. Endvidere har stationen været bemandet det meste af juli. Observatører i den overvejende del af perioden har været Peter Lyngs og John Faldborg.

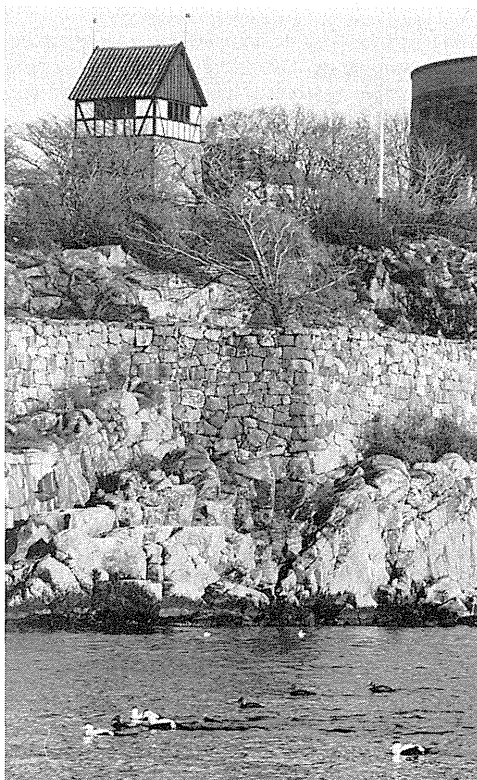
Stationens hovedformål er en rutinemæssig overvågning af småfugletrækket. Baseret på en standardiseret ringmærkning af rastende småfugle med faste, daglige net- og timeantal, kan de fremkomne, omregnede fangsttal anvendes til sammenligning af de trækkende småfuglebestandes størrelse fra år til år (se Pihl, S. og Rabøl, J., 1977: Christiansø, efterår 1976, Fredningsstyrelsen.). Sammen med andre fuglestationer og grupper (f.eks. småfuglegrupper) bestandsindextal indgår de således i vurderingen af

evt. ændringer i de her involverede småfuglebestande. Som et eksempel vises her de korrigerede fangsttal for Gærdesmutte i forårssæsonerne 1977-81. Bemærk det kraftige fald i antallet efter den hårde vinter 1978-79.

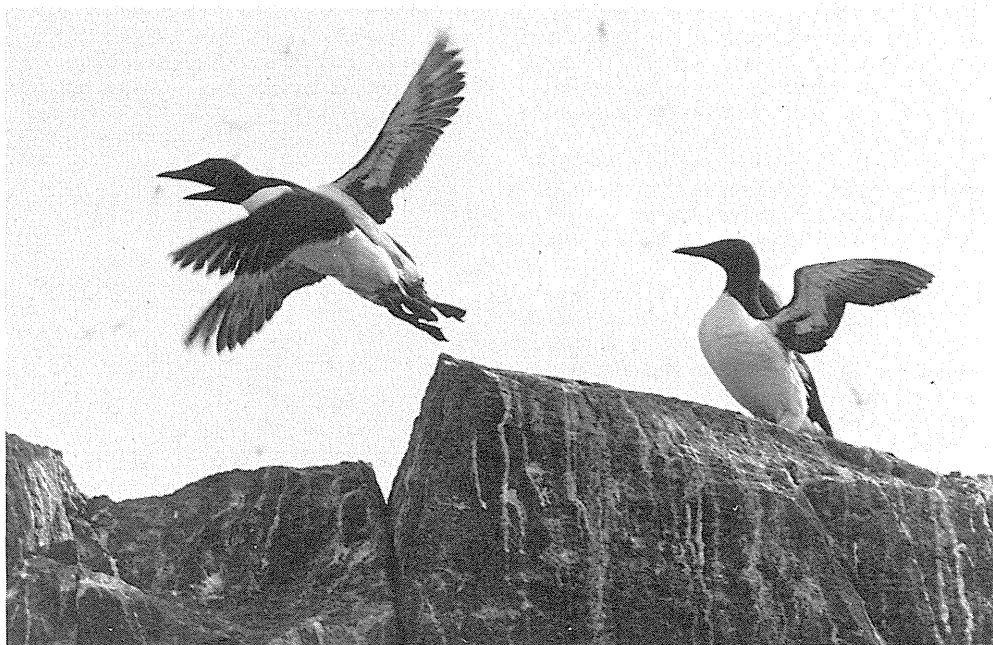

Endvidere foretages daglige optællinger af rastende fugle samt overvågningsarbejde på det naturvidenskabelige reservat Græsholm, herunder ynglefugletællinger og ringmærkning.

Ialt 26.154 fugle ringmærkedes i 1981, fordelt med 8.469 om foråret og 17.685 om efteråret. For-

Ederfugle i parringsleg i havnen på Christiansø, maj 1980. Foto: Lars Gundersen.

Lomvier på Græsholm, maj 1980.

Foto: Lars Gundersen.

året forløb for langt de fleste arter ganske »normalt«. Kun Rørsanger med 305 mærkede (gennemsnit forår 1976-81: 187) og Broget Fluesnapper med 370 mærkede (240) afveg markant fra gennemsnittet, og det endda i positiv retning. De tre talrigest mærkede arter var Rødhals 1641, Løvsanger 1374 og Havesanger 863. Forårets største ringmærkningsdag var 19. maj med 687 fugle mærket, heraf 300 Løvsangere og 138 Havesangere. Som vanligt mærkedes også en del mere usædvanlige og sjældne arter. Nævnes kan Duehøg 1, Blåhals 16, Sydlig Nattergal* 1, Græshoppesanger 20, Lundsanger* 1, Rødtoppet Fuglekonge 3, Lille Fluesnapper 55, Gulirisk 1 og Karmindompap 17.

Efteråret derimod blev langt over »normalen« for en række arter, især blandt afrikatrækkerne, hvor Rødstjert med 623 mærkede (gennemsnit efterår 1976-81: 403), Løvsanger med 1729 (1059) og Broget Fluesnapper med 702 (454) suverænt dominerede. Fra de svenske stationer (Falsterbo og Ottenby) meldes også om rekordhøje efterårs-fangsttal, specielt af Løvsanger. Alle de talrigest mærkede arter, Rødhals 5276, Fuglekonge 3648 og Sangdrossel 1178, lå ligeledes over gennemsnittet. Efterårets største ringmærkningsdag med 1269 fugle (heraf 767 Rødhalse og 183 Sangdrossler) faldt så tidligt som 12. september. Også om efteråret blev der mærket en del sjældne fugle, de fleste af østlig oprindelse. Nævnes kan Hærfugl 1, Blåhals 11, Græshoppesanger 25, Lille Fluesnapper 28, Sibirisk Sortstrubet Bynkefugl 1, Hvidbrynet Løvsanger 4, Fuglekongesanger 5 (heraf 4 d. 18. oktober!) og landets anden forekomst

af Pilesanger *Phylloscopus schwarzi* d. 19. oktober. Endvidere invasionsagtig forekomst af Stor Flagspætte (27 mærket) og Dompap (332 mærket).

Af observerede fugle i årets løb kan nævnes en imm. Havørn overtrækkende d. 16. september – rimeligvis samme fugl sås udtrækkende fra Ottenby, Øland 2½ time tidligere –, op til 80 Traner pr. dag i oktober, op til 5 Gråmåger på en gang i april, op til 5 Turtelduer pr. dag i slutningen af maj og 2 i august, en Sortstrubet Bynkefugl d. 11. maj og en Hvidhalset Fluesnapper* d. 16.-18. maj.

Bortset fra en stadig tilbagegang hos Sildemåge, havde ynglefuglene på Græsholm et normalt år. Der optaltes ca. 10 par Sildemåger og 5148 par Sølvmåger (før bekæmpelsen). Antallet af alkefugle var stort set uforandret, skønsmæssigt ynglede der i størrelsesordenen 1.000-1.100 par Lomvier og 100-130 par Alke. For første gang i øernes historie ynglede et par Knopsvaner succesfuldt. Ederfuglen havde et meget fint år med ca. 550 par på Græsholm, og over 1.500 par på Christiansø/Frederiksbø.

Til sidst et par interessante genmeldinger. Stationens (og landets) andet genfund af en Karmindompap – mærket 28. maj 1980 og afløst 8. juni i år i Småland, Sverige (den første gemeldtes fra Iran), samt en Havesanger mærket 12. september i år, og genopstanden på tredje dagen sammesteds som – Brun Fluesnapper.

Peter Lyngs
Søllerødvej 58, 2840 Holte

IWRB's 27. ÅRSMØDE

I dagene 26. oktober til 1. november 1981 afholdt International Waterfowl Research Bureau sit 27. årsmøde i Debrecen, Ungarn. IWRB er en international organisation, der har til formål at fremme udforskningen og beskyttelsen af vandfugle og deres levesteder, og et af organisationens hovedaktiver er deltagelse i administrationen af Ramsar-konventionen.

På mødet, hvor 25 lande var repræsenterede, blev IWRB's anliggender og fremtidsplaner drøftede, og hvert land fremlagde en national statusrapport over vandfuglebeskyttelsen og -forskningen. Fra dansk side deltog Jørgen og Mette Fog, Vildtbiologisk Sta-

tion, Hans Meltofte, ICBP's danske sektion og Jesper Madsen, DOF's gåsegruppe.

Af de punkter, der især har dansk interesse kan nævnes:

- I England er Havlit, Sortand og Fløjsand blevet totalfredede, ligesom Atlingand og alle vadefuglearter på nær Skovsneppe, Dobbeltbekkasin og Hjejele er blevet fredede (Over- og Underhuset slås stadig om Storspove og Rødben). De fleste vadefuglearter er allerede totalfredede i DDR, Sverige, Finland, Irland, Belgien og Holland.
- Leybugten i det tyske Vadehav er reddet fra indiggning, men store dele af Nordstrander Bucht vil sandsynligvis blive inddiget. I det hollandske Vadehav er 150.000 ha blevet fredet i maj 1981.
- I Holland har fuglebeskyttelses- og jagtorganisationerne vedtaget at alle introducerede fuglearter (excl. Fasan) søges udryddet (f.eks. Mandarinand, Kanadagås, Indisk Gås og Rødhøne).
- Der vedtoges en resolution om totalfredning af den Grønlandske Blisgås overalt i dens udbredelsesområde (p.t. må den jages i Irland, Island og Grønland).

I forbindelse med mødet var der arrangeret et symposium om populationsøkologi hos gæs, hvor der blev gjort status for en række, især europæiske bestande, af ynglende og overvintrende gæs (foredragene bliver trykt i *Aquila* i 1982). Derudover var der arrangeret ekskursioner rundt i nogle ungarske naturreservater, hvorfra der kan fremhæves en række spændende observationer af f.eks. 47 Stortrætter, 5-6000 Traner på overnatningsplads samt Blis-, Sød- og Dværggæs.

Jesper Madsen og Hans Meltofte

Foto (JM): På ekskursion i Hortobagy puszta reservatet.

Fiskeørn *Pandion haliaetus*.

Foto: Carsten Janus Andersen.